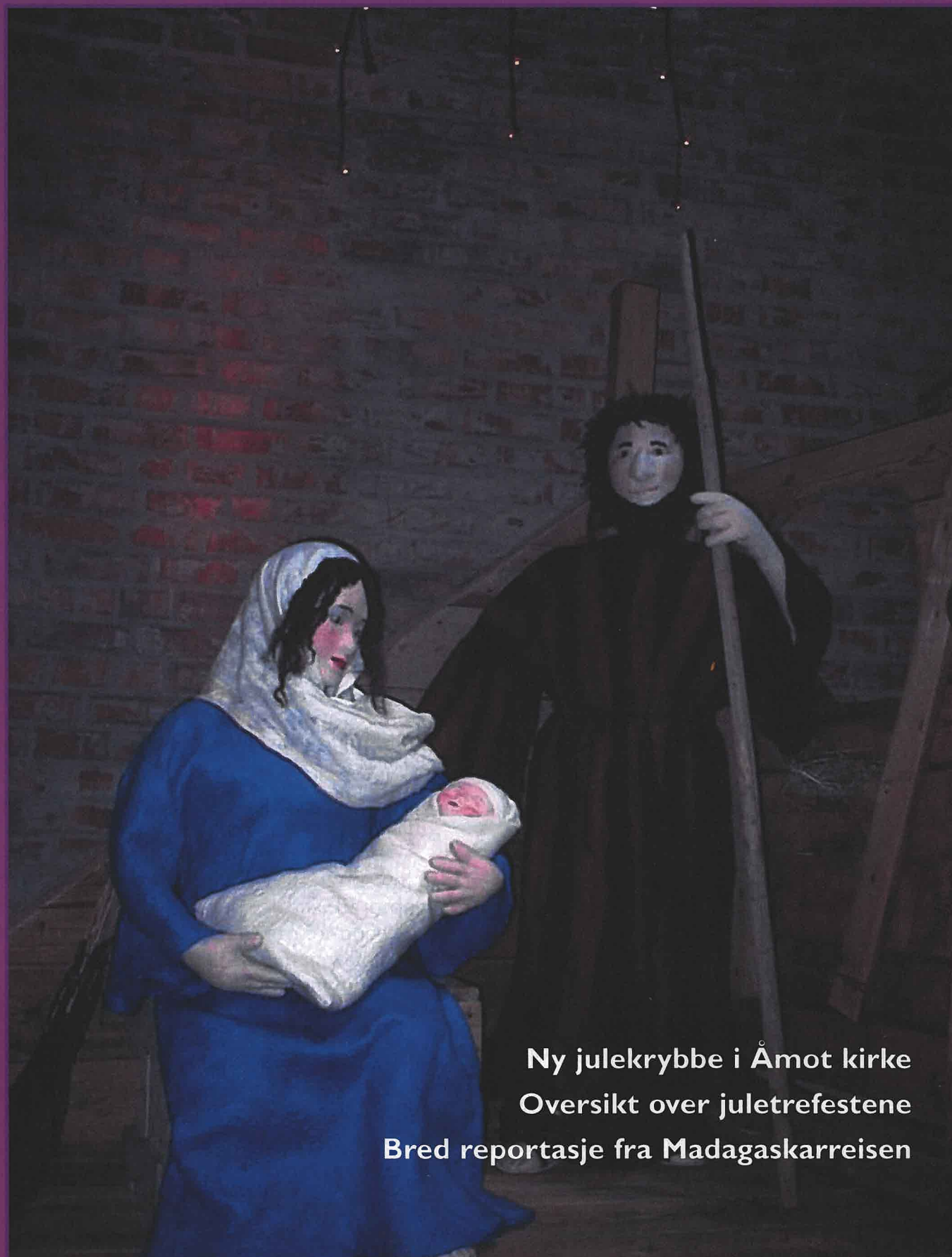

Modum menighetsblad

NR. 6/2000 · ÅRGANG 69

Ny julekrybbe i Åmot kirke
Oversikt over juletefestene

Bred reportasje fra Madagaskarreisen

Modum prestegjeld**Modum kirkekontor**

Kapellvn., 3340 Åmot
Kontortid 9-14
Tlf. 32 78 32 30, fax 32 78 40 24
E-post: kirkekontor@modumkirke.no

Kontor for heltidskirketjener

Heggen, 3370 Vikersund
Man.-fre. 7-7.30, tlf. 32 78 76 89
Man.-fre. 7-15, mobil tlf. 915 49 379
Fax 32 78 76 31

Kirkegårdskontor

Rådhuset, 3370 Vikersund
Man.-fre. 7.30-15
Tlf. 32 78 94 05, 32 78 94 07
Fax 32 78 94 01

Åmot kirke v/daglig leder

Kapellvn., 3340 Åmot
Kontortid tirs.-tors. 10-15
Tlf. 32 78 32 39, fax 32 78 40 24

Stillinger**Sokneprest Jon Mamen**

Heggen, 3370 Vikersund
Tlf. 32 78 70 17

Kapellan Kjell Roger Isene

Doktorveien 9, 3340 Åmot
Tlf. 32 78 46 93

Kallskap. Steinar Sund (perm.)

Lofthusvn. 3387 Snarum
Tlf. og fax 32 78 26 06,
mobil tlf. 924 67 573

Menighetsprest Per Arne Dahl

Skinstadveien, 3370 Vikersund
tlf. og fax 32 78 79 01

Kateket Arild Løvik

Lerkevn. 2, 3370 Vikersund
Tlf. 32 78 75 55, mobil tlf. 934 23 754

Soknediakon Britt Dahl

Stadionvn. 1, 3340 Åmot
Tlf. 32 78 56 47

Diakon Inger Tørto

Hæreberget 9, 3330 Skotselv
Tlf. 32 75 63 55

Organist Knut J. Johnsen

Ø. Louisenbergvei, 3340 Åmot
Tlf. 32 78 45 86

Organist Stian Tveit

Kvartsvæien, 3340 Åmot
Tlf. 980 77 117

Kirketjener Gunnar M. Stenbro

Ospveien 1, 3340 Åmot
Tlf. 32 78 47 93

Kirkeverge Harald Kvaase

Otervn. 11, 3370 Vikersund
Tlf. 32 78 41 21

Kontorfullm. Ruth Flaglien

Engvn., 3370 Vikersund
Tlf. 32 78 78 12

Menighetssekr. Lise Wold Kleven

Nymoan, 3340 Åmot
Tlf. 32 78 54 77

Daglig leder Åmot krk. Trine-Lise Ruud

Ø. Skalstadvei 20, 3340 Åmot
Tlf. 32 78 47 27

Menighetsråd**Heggen**

Leder Betzy Tøien
Myrav., 3360 Geithus
Tlf. 32 78 01 90

Nykirke

Leder Arne Høibakk
Refsalvn., 3340 Åmot
Tlf. 32 78 41 30

Snarum

Leder Roar Bottolfs
Sysle, 3370 Vikersund
Tlf. 32 78 38 50

Takk for tjeneste og samarbeid i 2000!

Kirkens arbeid i Modum dette året har vært preget av mangfold og nyskaping. VM i skiflyvning ga oss anledning til synliggjøring på en ny måte. Madagaskarprosjektet har også vært grensesprengende. Frivillige medarbeidere i kirken er selve ryggraden i menighetsarbeidet. Ingen kan erstatte den verdifulle innsatsen de gjør gjennom året. Det er viktig å huske at menighetsarbeid utføres på mange plan og av langt flere enn de som arbeider ved kirkekontoret. Menighetsarbeid utføres av alle som «ser» sine medmenesker og tar seg tid til omtanke.

Takk for tjeneste og fellesskap i 2000! Gledelig jul ønskes alle!

Kirkestaben

Modum menighetsblad**Utgiver**

Menighetsrådene i Modum

Utkommer

6 nummer årlig

Redaktør

Kap. Kjell Roger Isene
Kirkekontoret

Red.medarbeidere

Eli Bondlid Sund
Ja, vi vil gjerne ha flere!

Regnskap og annonse

Henv. kirkekontoret

Bankgiro

2270 07 77883

Frivillig kontingent: Kr. 90,-

Trykk

Caspersens Trykkeri AS, opplag 5400

Forsidebildet

Den nye julekrybben i Åmot kirke

Innleveringsfrist neste nummer

21. februar 2001

La oss ikke være beskjedne når det gjelder å ta i mot Guds julegave!

Vi som tilhører den eldre generasjon, ble som barn innprentet at vi skulle være beskjedne, i alle fall når vi var borte!! På Toten var regelen at vertinnen måtte si «vær – så – god» tre ganger før vi kunne forsyne oss. «Beskjedenhet var en dyd!»

Det gav naboen heme store problemer da han var i Oslo på besøk. Da hæn kom hemat, hadde 'n minka flere kilo. Naboen var helt forskrækka da dom såg 'n.

– Fækk du itte mat der du var 'a?, spurde dom.

– Joa, svara 'n, og det vara god mat å, men dom *nøde* meg itte.

Mange anklager Gud for diverse ting. Han er fjern, og jeg forstår ham ikke. Hvorfor griper han ikke inn?

Jeg følte noe av det samme overfor ei tante jeg hadde i Amerika, som jeg aldri hadde sett. Sjøl om hun sendte gaver til både jul og gebursdag, forble hun en fjern person for meg. Siden hun også var min gudmor, følte hun etter hvert at hun hadde forsømt sitt fadderansvar for meg. Hun flyttet tilbake til Norge da jeg var i konfirmasjonsalderen, og siden den tid skal jeg hilse å si forholdet mellom oss ble forandret. Vi ble som venninner, og da hun døde, arvet jeg hennes gullarmbånd som jeg bærer daglig til minne om tante Brynhild.

Jeg tror det var akkurat slik Gud tenkte da han sendte sin egen sønn, Jesus, til jorden. Nå kan da ingen si at Gud er fjern for noen. «For så høyt elsket Gud verden at han gav sin sønn den eneste, for at hver den som tror på ham ikke skal gå fortapt, men ha evig liv.»

Da må ingen være så beskjedne at de synes de ikke er verdige nok til å ta imot Guds gave. Her er det nemlig ingen vits i å være beskjeden! Det er bare tull å si som vi ofte gjør: Å nei, denne gaven kan jeg da ikke ta imot. Det er da for galt!!

Da må vi tenke litt over hva det ligger i ordet *jul*. Det betyr nemlig å gi! – Naturligvis hører gavene under juletreet med når det er innen for-

nuftens grenser. Når vi virkelig gir for å gi, har vi grepet en flik av julehøytidens hovedsak.

Gud har gitt oss det største og beste han hadde, nemlig sin egen sønn. Her anbefales:

Ingen beskjedenhet!

Bare forsyn deg!

*«Opna hjartans dør
vidare enn før,
Slepp den Herre Jesus inn,
Lat han evig verta din!
Alltid må du honom hylla,
Heile hjarta kan han fylla.
Kvifor har du ikkje før
Opna hjartans dør?»*

August Storm 1908,
Nils Lavik 1927,
Sangboken 215

Ord til ettertanke

*Velsignet jul ønskes av
Solveig Nordset*

Fra Modum til Madagaskar

I syv år har en prosjektkomite i Modum jobbet for døveskolen i Tamatave på Madagaskar. I høst reiste en gruppe på 22 utsendinger fra Modum menighet for å være gjester under 50-årsjubileet for NMS sitt døvearbeid på Madagaskar og besøke døveskolen i Tamatave hvor historiens første konfirmasjon fant sted.

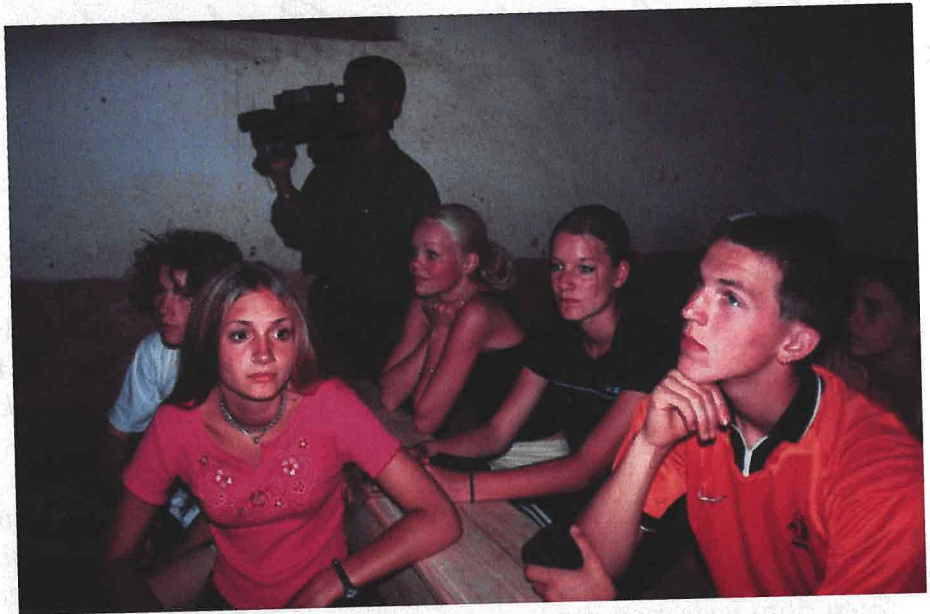
• **Eli Bondlid Sund**
tekst og foto

Det store Air France-flyet letter fra Gardermoen. Vi har vært oppe mange timer allerede. Endelig er bagasjen på plass. Endelig er dagen kommet. I flere måneder har denne turen blitt planlagt. Ikke fritt for at vi har sommerfugler i magen.

22 utsendinger

Med på turen er åtte ungdommer, syv av dem var konfirmanter i fjor og Siv Lillian Sund er konfirmant i år. Eldste på turen er Gunhild Fidjestøl. Marry Bjørndalen er Prison Fellowships utsending og håper å avlegge et besøk i et gassisk fengsel. Vi har med døveprest Inger Hvindenbråten fra Bergen og døve Jeanne Mehlum fra Oslo. Og så var det gitarist og sanger Oskar Fidjestøl. Familien Sund har med fem barn fra 10 – 18 og Steinar Sund har med sin søster Torunn og hennes datter Silje, som også er konfirmant i år. Og så var det meg. Fotobagen er smekkefull med filmer og utstyr. For meg er dette ikke ferie, men reportasjereise.

Det store flyet tar fart. Vi svever over skydekket. Snart daler vi nedover og ser lappeteppet av dyrket fransk jord under oss. Etter et kort opphold på flyplassen i Paris er vi på ny i lufta. Middelhavet åpner seg og snart er vi over Sahara. Men i 13.000 fots høyde er det ikke lett å se mye.

På gassisk dagsrevy kom vi da vi traff det gassiske landslaget. Og konfirmantene fikk prøve et gassisk klasserom uten strøm, men pisken slapp de å smake.

Turbulens over Kenya

Over Kenyas høye fjell blåser det kraftig. Det svære flyet knaker. Skremmende! Det er mørkt når vi seiler inn over Madagaskar. Det eneste vi ser er gasserne som brenner rismarker. Det gnistrer rødt i mørket. Hjulene når bakken på gassisk jord.

Så starter et nesten endeløst mareritt når bagasje og sekker med gaver skal gjennom toll. Var det fem ganger vi måtte vise pass? - Ikke der - stå der! kommanderer bevæpnede vakter. Vi hadde nesten nådd skranken da vi ble kommandert tilbake i den køen vi sto først. Den gassiske reiselederen Hasina venter utenfor og skal sørge for reise med to minibusser. Vi er dødstrette når vi når Hotell Plaza i hovedstaden Tananarive. Her er det rent og fint og vestlig luksus.

Gatebarn

Et helt annet syn møter oss på altanen neste morgen. Gaten nedenfor er full av tiggere og gatebarn i alle aldre. 60 prosent av alle gassere er ekstremt fattige og 15 prosent av barna dør før de er ett år. Denne dagen skal vi se oss rundt. Besøker Martyrkirken bygget hvor dronning Ranovalona den blodige henrettet

kristne. Over alt blir vi forfulgt av fattige tiggerbarn.

Samme kveld reiser vi videre til Atsirabe hvor døvejubileet finner sted. Det blir fort mørkt. Lyset inne i de gassiske jordhusene ser vi ikke på grunn av tykke skodder for vinduene. Jeg og Steinar som besøkte Antsirabe i 1977 kjenner oss ikke igjen. Byen har vokst kolossalt og fattigdommen har økt. Her har Steinar gått på barneskole. Vi avlegger et besøk der. - Rart å være her igjen, sier Steinar og søsteren Torunn, begge misjonærbarn. I Antsirabe bor vi på luksushotellet Aida. Luksus? Vel? En nøkkel passer til flere rom. Vi får servert bedrevet pizza og blir hyppige dospringere. Døvejubileet på Madagaskar vakte internasjonal oppmerksomhet. Utsendinger fra flere land var samlede da det var duket for utegudstjenester i det fine septemberværet.

Jubileumsfest

Her var representanter fra Norge KFUK-speidere, det var hilsener fra Hunstad døveskole i Bergen Vetland skole i Oslo og flere andre norske døve. Det var rene julekvelden da gaver; klær, spill og tegnesaker ble overrakt fra Norge. Modum menighet har i flere år ha

døveskolen i Tamatave som prosjekt. Tidligere misjonærbarn Steinar Sund kom med en hilsen på gassisk og overrakte 3.000 kroner fra Modum.

Jubileet var en stor opplevelse for døvepioner Ingebjørg Finstad, som hadde hedersplass på scenen. - Det er rart å være her i dag og møte noen av de første elevene ved skolen. Men nå er jeg jo pensjonist, så de nyere elevene kjenner jeg ikke personlig, kommenterer Finstad til Misjonstidende. Til stede på jubileet var elever og lærere fra Madagaskars syv døveskoler.

Internasjonalt

Det var høytidelig stemning da det gassiske, norske, sveitsiske, amerikanske og tyske flagget ble heist. Gudstjenesten den 23. september åpnet høytidelig da en hele eskorte fra president Ratsiraka ankom utegudstjenesten. Soldater i giv akt eskorterte regjeringsrepresentanten fram til podiet. Målet med entreen var overrekkelse av utmerkelsen «Cevalier de lördre Natioanal» til døvepioner Rasoavony Phillipine, som ble ansatt ved døveskolen i Antsirabe i 1955. Ingebjørg Finstad har tidligere mottatt samme utmerkelse, samt en høyere grad og Kongens gull for sitt pionerarbeid blant døde.

På Madagaskar er det 13.000 døde. Så det er mange som ikke får hjelp, sier Madame Phillipine til Modum menighetsblad. Søndag den 24. september var det jubilmugudstjeneste i hovedkirken i Antsirabe med rundt 4000 frammøtte. På gassisk vis tok gudstjenesten flere timer.

Spedalskebesøk

Men vi hadde flere reisemål. En tur til den utdødde vulkanen Tzitziva var en opplevelse. På humpete rød vei som var i verre forfatning å kjøre på enn en nypløyd åker. Vinden virvlet opp røde skyer. Langs veien bodde gasserne i røde jordhus. Barna hadde ingenting. De måtte jobbe og streve, men var blide og vinket til oss hvite som de nok synes så litt rare ut.

På tilbaketur fikk jeg mitt største ønske oppfylt: Foto av hedensk likvendingsfest. Hvert femte år åpner gasserne gravene, tar likene

ut, skifter klær på dem, eter, drikker og danser - makabert! Steinar slipper ikke unna en full gamling som vil selge gassisk hjemmebrent - nesten som på bygdefest på Snarum, vitser vi.

Og så står en tur til spedalske landsbyen Mangarano på lista. Enger misjonsforening på Åmot har gitt pengegave som skal gå til ris og mat til landsbyen som sulter. Men vi dro den dagen til jordbrukskolen Tombontsoa, bygget av misjonen og NORAD.

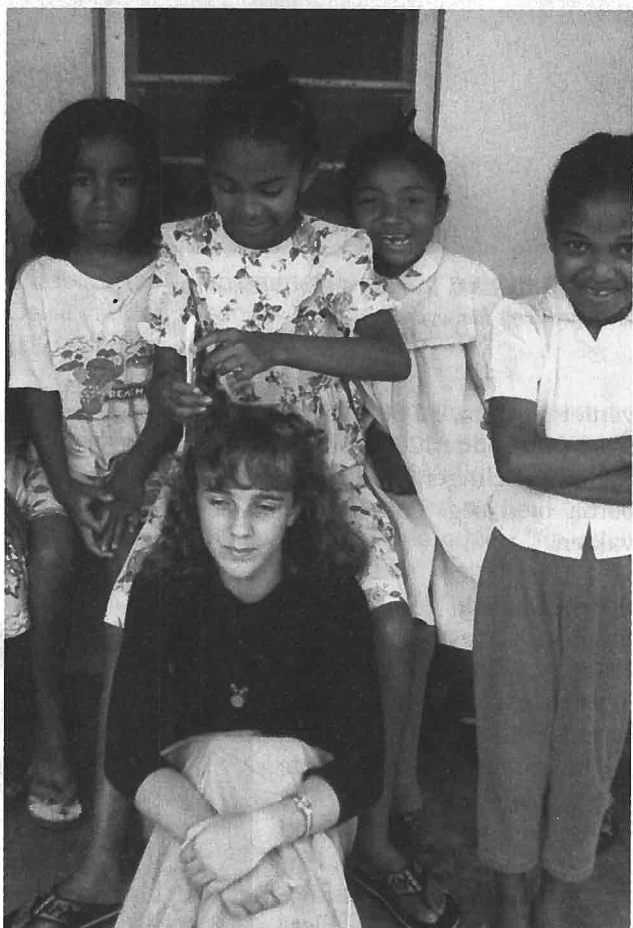
Gassisk sprit

Norsk rødt fe og norsk gris stortrives her. Nå har vi bygget stall og venter de første fjordingene, sier presseansvarlig som snakker godt norsk. Men vi besøker også Betafo, hvor første misjonsstasjon ble bygget på Madagaskar, og Soavina hvor Steinar og hans foreldre har bodd. Jeg driver fotojakt på alt fra giftige edderkopper til blomster og skitne smilende gassiske barn.

Igjen setter vi kurs for hovedstaden Tananarive. Her står et besøk i en krokodillepark på lista. Gjett om nilkrokodillen Masiaka (= farlig) var svær og med et hissig humør. - Vi er blitt bitt flere ganger, forteller vokterne. Her er gassiske kjempeskilpadder og kameleoner. Gjett hvem som holdt en gassisk kvelerslange først? Meg! Og så måtte de andre prøve. Og Jeanne Mehlum kjøpte stekt krokodillehale på restauranten.

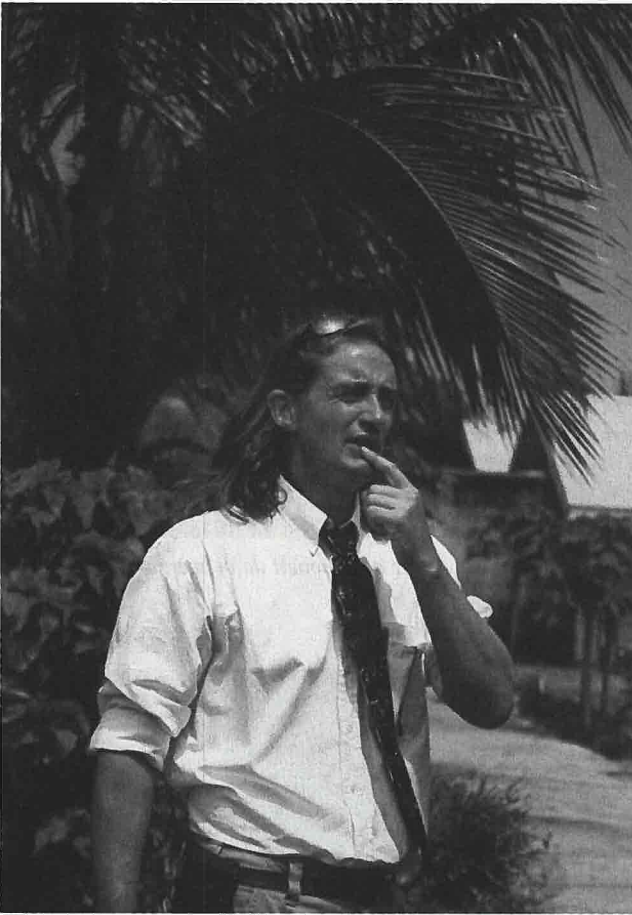
Marry Bjørndalen under moskitonett da vi overnattet på døveskoleni Tamatave.

Hårfletting var de døde elevene i Tamatave flinke til. Siv Lillian Sund fikk ny sveis.

- Smakte som reker, synes hun. Vi avla dyreparken et besøk.

Men det sterkeste var da noen av oss, med Marry Bjørndalen i spissen, undersøkte de uverdige forholdene i et gassisk fengsel. Her bodde 2000 fanger på få kvadratmeter. De fleste

Kateket Arild Løvik likte seg under kokospalmer. Hva mediterer han over her?

ventet på dom. På 30 kvadratmeter store rom bodde 120 personer, og på kvinneavdelingen hadde de også barna med seg. Foto forbudt!!! sa vaktten.

Fengselsbesøk

Jeg hadde bestemt meg og knipset bilder uten at de bevæpnede vaktene så det. Med hjertet opp i halsen tok jeg blitzbilde av de fengslede barna mens vaktten var på naborommet. Ut kom jeg med livet og filmene i behold. Har du hørt om paparazzia-fotografen fra Snarum??? - Flere har sultet hjel i fengselet i år, fortalte en misjonær meg på tysk. Besøket ble til store forsideoppslag i Norges kristne riksaviser.

Men det var til døveskolen i kystbyen Tamatave vi hadde med flest gaver, og penger fra Modum Lions. En hel dag tok det å kjøre. Naturen forandret seg fra det tørre innlandskli-

maet til frodig fuktig regnskog. Barna på døveskolen hadde gledet seg lenge. Vi skulle bo på internat, flere på hvert rom. - Nesten som telttur, sa ungene våre da myggnetene kom på plass over sengene. Firisler krøp mellom fingrene mens vi sov. Her måtte vi dusje i bare kaldt vann og sitte på do skrevet over et hull i gulvet. Ekte villmannsliv. To turer ble det til Det indiske hav med hvite strender, tunge døninger og lunsj under kokospalmer. Gjett om vi ble solbrent.

Døvekonfirmasjon

Høydepunktet var konfirmasjon. Det var første gang noen sto til konfirmasjon på døveskolen i Tamatave, som ble stiftet i 1993 og har 50 elever. Den gassiske presten i menigheten beklager seg over fram-møtet. - Når menigheten har 4000

medlemmer, er 1600 for dårlig oppslutning, mener han. For 10 - 12 år siden forsvant taket på kirken under en syklon. Takket være penger fra Norge ble kirken gjenreist i 93.

Arild Løvik holdt en kort hilsen til konfirmantene. Det var pyntet til fest i spisesalen på døveskolen. Kokkene tente bål og kokte ris i bakgården i de tidlige morgentimene. De åtte konfirmantene fra Norge ga en gassisk Bibel, et norsk flagg og et smykke til hver konfirmant.

Tur år 2002?

Vi kunne ikke tro at to uker hadde gått så fort. Igjen satte vi kurs for flyplassen i hovedstaden. Men det største høydepunktet for meg som ivrig naturfotograf gjensto: overnatting i bungalow, bygget av bananpalmer, og guidet tur i regnskogen hvor vi hilste på de ville gassiske halvapene.

Vi kom hjem i god behold. Jeg med diare i tre uker og solbrent, mareritt om natta etter firisler som fløy mellom fingrene, en datter som nesten ble feiet til sjøs av svære bølger og en gutt som skallet av all hud på brystet i dusjen. Slitsomt, men en tur med minner for livet. 42 filmer var synlige minner og utgangspunkt for uttallige artikkelidéer. Om to år blir det kanskje ny tur fra Modum menighet til Solskinnsøya Madagaskar. Blir du med???

Gaveoverrekkelse. Gavene til døveskolen i Tamatave kom fram og ble mottatt med applaus.

Konfirmantene

ser tilbake på Madagaskarturen

- **Hva husker du best fra Madagaskar?**
- **Hva var det beste ved å komme hjem?**

Ane Bronstad:

- Jeg husker best alle tiggerne, folka som glodde på oss hele tiden, bade-stranda.
- Norsk mat...senga mi, sove ut!

Bjørn Formodalen:

- Det jeg husker best er hvordan det så ut der, kontraster, fattigdom og natur. Hvordan folk levde. Spesielt forskjellen på fattig og rik. Bade i Det indiske hav.

- Det beste med å komme hjem var å spise skikkelig mat, sove i egen seng (lenge) og treffe kjente folk.

Astrid Marie Muggerud:

- Det jeg husker best er da vi var på spedalskekolonien i Manganano. Vi satt i kirken som de norske misjonærene hadde vært med og bygd. Talen den spedalske kateketen holdt for oss hvor han takket for det vi hadde med til dem gjorde sterkt inntrykk på meg.

- Det beste ved å komme hjem var å ta en dusj og sove i sin egen seng, uten myggnett.

Ida Øhren:

- Det jeg husker best fra Madagaskar er at det var veldig fattig og skittent

der, men at det var deilig og varmt vær. Så husker jeg også alle negerne, og piccolloene..!

- Det som var det beste med å komme hjem var å dusje i norske,

varme dusjer, føle seg helt ren etter-på! Det var deilig med norsk mat, som var trygt å spise... Og så var det godt og komme tilbake til resten av vennene her da!!

Line Helganger:

- Å velge det øyeblikket fra Madagaskar jeg husker best er vanskelig. Det er så mange minnerike opplevelser. Det artigste var vel kanskje da Astrid Marie og jeg fikk rastafletter. I fire timer ble vi flettet av tre landsbyjenter som kom til hotellet vårt, og prisen var bare 100 kr. En annen stor opplevelse var å sitte i kirken med 4000 mennesker tilstede, å høre den firstemte kirkesangen overdøve orgelet.

- Det beste med å komme hjem var å spise brunost og å kjøre på norske veier.

Lars Morten Skollerud:

- Det første jeg kommer på når jeg tenker på Madagaskar er faktisk Coca Cola til kr. 1,50. Men en annen ting som gav meg ganske sterke inntrykk var besøket i fengselet. Jeg har jo vært på omvisning i et norsk fengsel også, og jeg kan trygt si det var en del forskjell, bl.a. den vonde lukta som var der inne og alle andre

ting som ikke var der, men som er selvfølgelig i Norge, for eksempel mat... Hvordan folk bodde der nede er også noe jeg tviler på at jeg glemmer med det første.

- Norsk mat, all e-posten som kom strømmende inn og sove i min egen seng.

Marit Løvik:

- Husker bl.a. mange morsomme bussturer, stekendes sol, fine strender og masse fattigfolk.

- Det som var best med å komme hjem var å kunne sove i sin egen seng, treffe igjen venner og spise «normal» mat!

«Bud bedes gå kjøkkengangen»

• **Av Notto Thelle**

Som tiåring kom jeg flyttende til Oslo fra provinsen. Vi bodde i en gammel bygård på Frogner fra århundreskiftet. Det var en annerledes verden. Huset hadde sunket på den ene siden, så det lente seg skakt mot nabogården. Men det var fremdeles litt igjen av glansen fra den bedre borgerlighet. Fire solrike værelser mot syd. Høye tak med gipskruseduller. Enken til en ambassadør bodde i fjerde. En direktør holdt til i tredje. I første var det kontorer. Vi fylte annen etasje. Gutteværelsene vendte mot bakgården, kalde og smale rom som fremdeles ble kalt pikeværelser, etter hushjelp og bamepike. Oppgangen var ikke akkurat gedigen, men det var en bred port med gang og sykler innerst under trappen. Trappen var skakk, men hadde karakter. Bred og lys svingte den seg oppover med farget glass i vinduene.

Aller nederst i oppgangen stod der et skilt som jeg aldri hadde sett før: «Bud bedes gaa kjøkkengangen.» Tilsvarende kunne man finne i mange bygårder på Frogner.

Kjøkkengangen, ja. Den var en annen verden. Først ut i en nordvendt bakgård, med høye gråbrune vegger på tre kanter, og himmelen høyt oppe. Innerst inne, ved siden av søppelkasser og rottefeller var baktrappen. Til venstre var døren ned til kjelleren, med vedboder og husholdningskjeller, bryggerhus og rullebod. Husk å vri om nøkkelen to ganger! Til høyre snirklet kjøkken-trappen seg oppover, smal og bratt og skitten. I denne gangen ble husets første toiletter innredet. Da man senere fikk WC inne i leiligheten, ble doene koksbinge. Fra vinduene i hver etasje gikk snorene i lange buer over til nabohusets tverrvegg. Øverst oppe var loftet, mørkt og høyt og nedstøvet som en forlatt katedral.

Fra hver trappeavsats gikk det smale og svale ganger inn til kjøkkenet. Her stablet man frukt og grønnsaker som måtte ha det litt

mørkere og kjøligere enn i spiskammeret. Her hang teppebanker og støvsuger og strykebrett, skurebøtte og kluter. Her stod tomflasker og saft og hermetikk – det var akkurat såvidt plass bak døren. Litt verktøy, lyspærer, noen bokser med maling og lakk. Sikringsboksen. Bunker med gamle aviser.

Det var ikke så mye liv her som i gamle dager. Da hadde det meste av husets mer trivielle gjøremål foregått omkring bakgang og kjøkkentrapp. Opp og ned til kjeller og loft, med mat og tøy, ved og varme. Ut med søppe1 og beskjeder, inn med varer. Husfrue og hushjelp. Bud på døren. Den tiden var forbi, men satt igjen i betegnelser som pikeværelse og anretning, og fremdeles var det noe ved kjøkken-trappen som minnet den siden av husholdningen som hadde med de mer trivielle tjenende aktiviteter å gjøre. «Bud bedes gaa kjøkkengangen.»

De som gikk kjøkkengangen, kom inn i den samme leiligheten og vandret gjennom de samme rommene som de andre. Men deres hovedoppgave var å stå til tjeneste. Den samme verden var helt annerledes fordi perspektiv og gjøremål var så forskjellige.

Mange år senere bodde jeg i Japan og ble også der fascinert av inngangenes symbolikk. Enhver eiendom med respekt for seg selv har en skikkelig port. Feudaltidens enorme porter pranger med sine keiserlige symboler. Her marsjerte soldatene ut og inn, her passerte adelen i sine pompøse opptog. Tempelportene er nesten like overveldende, klare til å åpne for prosesjoner, pilegrimer og ærverdige gjester. Større templer har egne porter til keiserlige budbærere. Men også godtfolks boliger røper sansen for portens privilegier. Størrelsen varierer med stand og stilling, men helst skal man ha en vakker port i muren rundt huset, med solide portstolper og utskjæringer, alt overbygd med teglstenstak. Her kan man gå ut og inn med ære og verdighet.

Men det fins også andre innganger, beregnet på dem som kommer og går i mer beskjedne ærend. Det kan være en lav dør ved siden av porten, av og til skåret ut i selve hovedporten. Ikke sjelden finner man en smal port litt mer tilbaketrukket, skjult bak noen busker et annet sted i muren – for de daglige gjøremål, for tjenestefolk, bud og andre som har med husholdning og husets drift å gjøre.

Det er faktisk ganske avgjørende hvilken port man går gjennom. Alle fører inn til det samme området, men de som går inn, møter likevel ulike verdener – de privilegerte som går gjennom hovedporten, de alminnelige som må nøye seg med porten til daglig bruk, og noen som henvises til de smalere porter helt andre steder.

I julen feirer kirken Mesteren som trådte inn i verden gjennom de smale portene, i smugene og bakgårdene, ukjent for mange, men kjent av dem som trengte hans tjenester. Han ble født i en utkant av imperiet, en fattig og foraktet landsby i et okkupert land. «Kan det komme noe godt fra Nasaret?» spurte folkets ledere da han trådte frem og sa han kom fra Gud. De kunne ikke i sin villeste fantasi forestille seg at Den opphøyde, himmelens og jordens skaper, kunne komme den veien. Han steg inn i den samme verden som de rike og vellykkede og mektige. Også dem ville han tjene. Men hans inngang forandret perspek-

tivet. Han kom bakveien for å være nær enhver som hadde bruk for hans hjelp.

Var det dette Jesus hadde i tankene da han oppfordret sine venner til å gå inn gjennom den trange porten? Han visste hvor den førte hen. Han lokket ikke med luksus, men lovet sine venner at de møtte det sanne livet om de gikk den veien.

Artikkelen er med tillatelse hentet fra Thelles siste bok: «Det skjedde ikke i Betlehem», Vikersund 2000. Red. anm.

Blir Modum ett sokn fra 01.01.02?

Modum kirkelige fellesråd og menighetsrådene i Modum har utarbeidet en virksomhetsplan for kirken i Modum. Dette har skjedd i samarbeid med staben i den lokale kirke.

Ett av punktene i planen har vært å utrede mulighetene for ett kirkesokn. Dette ble vedtatt før sommeren 2000. I sitt møte 29. august i år vedtok fellesrådet å oversende saken til menighetsrådene for drøfting. Deretter arrangerte fellesråd, menighetsråd og kirkestab et møte 7. november hvor det enstemmige ble anbefalt at prosessen med å bli ett kirkesokn skulle videreføres.

Fellesrådet behandlet forslaget i sitt møte 21. november hvor anbefalingen om ett kirkesokn var enstemmig.

Fellesrådet vedtok dessuten at Modum søker om å bli prøvemenighet ved menighetsrådvalget høsten 2001 hvilket vil innebære at valget holdes samtidig med stortingsvalget. Denne saken avgjøres endelig av Tunsberg bispedømeråd. Hvis vi blir prøvemenighet og ett sokn, er det derfor ett menighetsråd/fellesråd som skal velges for neste 4 årsperiode. Fellesrådet anbefalte at det nye

rådet får 10 medlemmer foruten kommunens representant i rådet og soknepresten som sitter der i kraft av embetet. Det er også modellen å ha menighetsutvalg til det enkelte kirkested. Menighetsutvalgene blir oppnevnt for to år.

Menighetsmøter

For at prosessen skal gå riktig videre må menighetsrådene avholde menighetsmøter i sakens anledning. Interesserte bes følge med i gudstjenesteannonsene om når menighetsmøtene blir avholdt.

Fellesrådet har også bedt kommunen om å uttale seg angående ett sokn. En gang på nyåret vil fellesrådet samle uttalelsene i saken og oversende Tunsberg bispedømeråd denne for endelig avgjørelse. Menighetsrådene i Snarum, Nykirke og Heggen og Modum kirkelige fellesråd har hatt en god og spennende prosess sammen med kirkestaben i denne saken. Etter at saken med ett kirkesokn første gang ble tatt opp for en mannsalder siden, synes muligheten denne gang å kunne bli en realitet.

Kirkevergen

Kunngjøring av menighetsmøter

Heggen menighet: Søndag 28. januar etter gudstjenester i Heggen kirke.

Nykirke menighet: Søndag 28. januar etter gudstjenesten i Nykirke.

Snarum menighet: Søndag 21. januar etter gudstjenesten i Snarum kirke.

Fengselsbesøk på Madagaskar

En av deltakerne på Madagaskarreisene, Marry Bjørndalen, er aktiv i Prison Fellowship. Organisasjonen som er internasjonal og tverrkirkelig, driver fangeomsorg på bred basis i samarbeid med myndigheter, kristne organisasjoner og menigheter. På Madagaskar brukte Bjørndalen anledningen til å undersøke fangeforholdene i ett av fengslene.

Fengselet hadde i 1999 feiret 40 år. I hele landet finnes det 96 fengsler, de fleste svært små. Tananarivo har tre fengsler. Landet har ett fengsel for farlige fanger.

Før jeg reiste fra Norge sendte jeg brev til Prison Fellowship ved Armand Andriamasinoro for å be om hjelp til fengselsbesøk. Jeg sendte skriftlig søknad på gassisk til Justisdepartementet der. Måtte også søke på fransk. Så var jeg så heldig å få treffe en dame i Justisdepartementet som hjalp meg. Hun leverte søknaden og kom med svaret til det hotellet jeg bodde på, personlig. Jeg hadde kjøpt et Peer Gynt-smykke i Norge som hun fikk og jeg betalte henne for reise og arbeid.

Til Maison Centrale D'Antanimora

Dagen kom 28. september. Jeg hadde en gruppe med prest, to journalister, en sykepleier, en ungdom og en tolk som stilte opp. Jeg hadde kjøpt en rød fotball, 1 norsk flagg, diverse materiell fra Prison Fellowship og Hadeland krystallvase til direktørens kontor.

Vi var ganske spente. På en «kjerreveg i støvføyka» kjørte vi og kom frem. Vi ble møtt av masse høner og hunder. Murvegger og mye skrot omkring. Fengselet så nedslitt ut. Vi kommer inn i noe som er «resepsjon». Lite rom med et bord, en mann sitter der og skriver i en bok med blyant. Ser ikke på oss. En står vakt ved døren videre innover. Til slutt tar han i mot min tillatelse til

besøk, leser (?) og leverer det til ham ved døren. Han blir borte, lenge og vel. Vi gir nesten opp. Men, så kommer det en liten mann som presenterer seg som fengselsdirektør. Han svarer villig på mine spørsmål. Vi skal få komme inn, men ingen fotografering.

Midt i alt dette

Vi starta i avdeling A for menn. Igjen et lite kontor med en mann som skriver oss inn i en perm med blyant. Avdelingen består av et rom på ca. 60 kvadratmeter med «fjølhyller» som deres soveplass. 120 menn er plassert der, ingen madrass eller sengetøy. En liten bylt med den enkelte sine eiendeler. Ikke strøm eller varme. Utendørs ca 80 kvadratmeter med sand. En vannkran med kaldt vann til personlig hygiene, mat og klesvask. Midt på plassen ildsted med en 40 liters kjele til riskoking for dem som fikk mat fra staten. En kilo ris i uken. Mat to ganger om dagen. De av fangene som hadde familie måtte få mat fra familien to ganger om dagen. Ingen støtte til klær eller lommepenger. Ingen sysselsetting for mennene.

Men, nettopp i alt dette var det laget et «lite kapell». Ca. halvannen meter bredde, en meter høyt. En planke til alter med et kors malt på veggen. For meg ble dette sterkt. To lå ved alteret. Godt Gud finnes over alt og kan gi trøst.

Vi fikk se tannlegekontoret. En stol og noen tenger. Sykestua bestod av en dør med rødt kors, en benk og fire senger med madrass.

Kvinneavdelingen så ut på samme måte, men her var det madrass på vaktrommet som vekten lå på. Nye kvitteringer i en perm måtte fylles ut. Blant kvinnene på 120 stk. var det også 10 små barn. Aktivitetstilbudet var en systue med et bord og to krakker. De broderte duker for salg. Strykejernet ble fylt med glør, for å få det varmt. Skoletilbudet var noen timer med lesing og skriving i gassisk. Barna hadde et lite rom på ca sju kvadratmeter som sitt tilbud. Ingen leiker.

Gaveoverrekkelse og hjem igjen...

Vi gikk ut fra fengselsavdelingen til direktørens «kontor», et bord, en stol og et skap. Her delte jeg ut gavene jeg hadde med. Deretter fikk vi vite mer om forholdene i fengsele og for fangene.

Direktøren takket Prison Fellowship i Norge for gavene, for klemmer og medmenneskelighet.

Det ble mange tanker etter å ha kommet hjem igjen. Kan Prison Fellowship gjøre noe? Kan vi gjøre noe for barna? Det var vondt å se disse apatiske, men likevel deilig små. Etterpå ser en barna når en våkner om natten.

P. F. tar en liten utlodning for kr 4.000 som skal sendes til disse «fengselsbarna» til leker gjennom P. F. på Madagaskar.

Marry Bjørndalen

Felles bibeldag i Modum

Søndag 11. februar holdes det gudstjeneste i Åmot kirke med en felles markering av Bibeldagen.

Det blir ofring til arbeidet og forhåpentligvis lykkes det å skaffe en taler fra Bibelskapet selv om dette ikke er avklart ennå.

Orientering om bibelmisjonsarbeidet og en utstilling av bibler på kirketorget vil følge etter gudstjenesten.

K.R.

Reiseleder for tenåringer og andre årganger

Vi har vært en gruppe fra Modum på Madagaskar. Jeg må jo for egen regning si at dersom det er mulig å bli forelsket i et land, så er jeg blitt det. Jeg syntes det var helt utrolig og gleder meg allerede til å reise tilbake, men det skal jeg komme tilbake til senere.

Jeg var ansvarlig for 7 av fjorårets konfirmanter. Dessuten var det med noen som går på barneskolen, 2 tenåringer, noen foreldre og noen rundt pensjonistalder. Med andre ord ganske stor aldersspredning. Kunne dette gå? Så forskjellige i alder, interesse, motivasjon, språkkunnskap etc.

Min erfaring er den samme som en tysk pensjonist fortalte meg da hun var i Norge sammen med Untersontheim Tensing: «Å reise med tenåringer er topp, de er så fulle av liv og livslyst at de makter å gjøre at jeg føler meg ung igjen!» Hun sa det ikke akkurat slik, for hun kan ikke norsk, men min oversettelse er ganske god!

Vi utfylte hverandre. De eldre hadde rutinen og livsvisdommen. De yngre stod for pågangsmot, galenskap og stadig aktivitet. Vi utfylte hverandre, slik at til slutt var det egentlig ikke mulig å skille de forskjellige fra hverandre. To eksempler:

Vi utfylte hverandre
Spedalskkolonien på Mangarano

Dette var Gunhild Fidjestøl sin store dag. Hun strålte. Hun var som en tenåring. Hun spurte, hun omfavnet de spedalske, hun var i stadig bevegelse, måtte inn og se og hilse på alle. Og hun dro oss andre med. Vi ble smittet av hennes entusiasme. Hennes kunnskap og livsglede ble oss andre til del.

Døveskolen i Tamatave

Tenåringene og de yngste begynte å leke med skolens elever. Spilte volleyball, hoppet tau, laget sandslott på stranden, etc. Og vi gamlinger kunne jo ikke bare stå og se på, vi ble smittet av tenåringenes glede og iver og vi ble dradd med. Ja, så vellykket var det at vi ble takket for at vi lekte sammen med elevene, for at vi skapte slik hygge og glede for dem.

Flere eksempler kunne vært nevnt, men jeg nevner dette fordi dette gjorde også et slikt sterkt inntrykk på meg; Gunhild som strålte på Mangarano og tenåringene som lekte med de døve barna.

Spennende å reise sammen

Det ble en flott tur.

Guiden, Hasina het hun, tok imot oss på klingende stavangersk. Endelig noen som forstod meg ordentlig. Hun møtte oss med to biler og etter hvert lot vi tenåringene være i den ene og vi andre i den andre. Det betydde at i forbindelse med kjøringen mellom de forskjellige stedene, så kunne de le og

hygge seg i den bussen, mens vi andre, noe mer tilårskommede kunne slumre eller nyte utsikten i vår buss.

Jeg er imponert over det døvearbeidet som drives. Ingen tvil om at det nytter og ingen tvil om at norsk misjon her har gjort en stor innsats. Vi har grunn til å være stolte – vi har vært med å gi livsgrunnlag for mange, som ellers ville falt helt utenfor og var dømt til å leve som tiggere. Det er derfor med glede jeg kan fortelle at vi som menighet fortsetter å støtte døveskolen i Tamatave med penger som går til vann og strøm. Pga. av denne hjelpen kan skolen fortsette. Ja, dere skulle sett gleden som 11 døve konfirmanter viste, gleden over å bli konfirmert, gleden over at det var noen som brydde seg om dem, gleden over å ha fått mulighet til en start i livet på tilnærmet lik linje med hørende.

Takk til alle deltakerne. Takk for latter, glede, tæl. Det er spennende å reise sammen. Det er nyttig.

Jeg gleder meg til neste tur – den skal nok foregå en gang i løpet av 2002. Vil du være med? Bare si fra til meg!

Hilsen Arild Løvik

Bibeldagen 2001:

På sporet av våre viking-forfedre i Kiev

Visste du at Olav Tryggvason i følge Snorre var hos fyrst Vladimir i Kiev fra han var ni til han var atten år gammel? Da kan det hende at vår første kristne konge hadde lært litt av den første kristne kongen i det som nå er Ukraina?

Om vi har fått impulser fra Ukraina i vår første kristne tid, kan vi nå gi en hjelp tilbake, etter at kristendommen har blitt regnet som «opium for folket», i tre generasjoner. Bibelen var en forbudt og forbannet bok. Men nå er det full åpenhet for bibelspredning. Under «Aksjon Håndskrevet Bibel» skrev folk i Norge bibelvers og betalte 30 kroner for hvert vers - og det ble til 66.000 barnebibler i Ukraina.

Nå kan vi fortsette støtten til Bibelselskapet i dette landet, der det bor 53 millioner mennesker. En prest i Ukraina sier det slik: «Vi trenger bibler. Folket vårt har vært i åndelig mørke i 170 år.»

«Det var en uforglemmelig opplevelse å få gi ut bibler til framstrakte hender slik vi fikk være med på i Kiev,» forteller begeistrede deltakere som var med på pilegrimstur til Ukraina i Bibelselskapets regi i høstferien.

Turen ble kalt en pilegrimstur fordi vi ville søke tilbake til våre felles nordiske røtter i Kiev, der våre vikingkonger fikk møte kristen tro og gjestfrihet for 1000 år siden. Dessuten ville vi med åpent sinn ta imot impulser fra dagens aktive kirkeliv og bibelarbeid. Østkirkens oppfordring om å se Gud bar vi med oss både ved kirkebesøk, samlinger og sightseeing, og ble velsignet med mange glimt underveis. Ikke minst gjorde møtet med mennesker som både tidligere og i dag opplever tøffe tider, uforglemmelig inntrykk på oss. Behovet folket nå har både for legemlig og åndelig hjelp, kom fram ved mange anledninger.

1000-års gave

Selve foranledningen til turen var 1000-årsjubileum for kirken i Mandalregionen. Olav Tryggvason som grunnla kirkeplass der i 996, hadde sine ungdomsår i Kiev, og møtte der kristendommen først. Nestoriuskrøniken forteller at vikingene hadde sitt faste tilholdssted i Eliakirka i Kiev fra før 950.

Det ble det laget en jubileumsplakat som viste denne 1000 årsbuen mellom Mandal og Kiev. Denne ble solgt til inntekt for barnebibler til Ukraina.

Mandalprosten Frank Kolberg var med for å overrekke de første kr 30.000 og det kommer fortsatt penger inn til prosjektet.

Gruppen fikk en dag selv være med på utdeling av barnebibler. Sammen med Bibelselskapets folk drog vi ut til en internatskole for hørselssvekkede barn og unge. Elever og lærere samlet seg i gymnasen, og det ble rene julestemningen da vi åpnet kartonger og delte ut forskjellige bibelbøker, pluss våre egne smågaver med blyanter, baller, bibelglansbilder og gotteri. Det ble finfin kontakt, selv om vi var forskjellige både i alder og språk. For barna kommenterte både gavene og oss med håndbevegelser på døvespråket som vi ikke forstod. Men de hadde det tydeligvis moro!

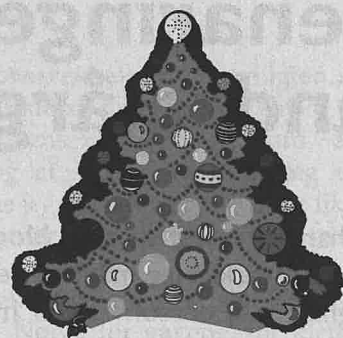
Rektor gav oss gaver og holdt tale der han sa: «Ukraina hører med i den europeiske familie. Vi er takknemlige for alle som hjelper oss nå i en vanskelig tid.

Når vi kan, vil vi også gjerne hjelpe dere, for det gjør jo slekt og gode naboer.»

Konstanse Raen

Felles bibeldag i Modum,
se annonse side 10.

Juletreffester

Vikersund

Julefesten på Vikersund menighets-senter er **torsdag 28. desember kl. 18.00**. Velkommen til besteforeldre, foreldre og barna, naturligvis også enslige. Der blir det juleprogram, sang av Heggen minigospel, bevertning, utlodning og overraskelse til barna. Arrangører er Søndags-skolen, Minigospelen og Indremisjonen.

Oddvar Moen

Vaaraan

Vaaraans juletreffest for voksne sammen med eldres hyggestund blir **fredag 5. januar kl. 16.00**. Alle er hjertelig velkommen.

Aslaug Jahren

Barnas juletreffest, Åmot

Speideren, Barnegospelen og Kjellerjengen inviterer til juletreffest i Åmot kirke **tirsdag 2. januar kl. 17.00**. Leker for barna, bevertning og utlodning.

Lise Wold Kleven

Enger misjonsforening, Åmot

Enger misjonsforening holder tradisjonen ved like. Tjuende dag jul er siste sjansen til å få «gå rundt jule-treet»! Rikholdig program. **Lørdag 13. januar kl. 18.00** i Åmot kirke.

Solveig Nordset

Gulsrud

Julefest for hele familien på **Gulsrud leirsted lørdag 6. januar 2001 kl. 17.00**. Det blir tale, sang og leker for hele familien, Marit Bøe, Heggen minigospel, Jan Marcussen, Hallvard og Grethe Alstad deltar. Det blir gang rundt treet, god bevertning og vi gir vår gave til leirstedets virksomhet.

Velkommen!

Oddvar Moen

Ny julekrybbe i Åmot kirke

Det var en gang en daglig leder i Åmot kirke som ønsket seg en julekrybbe, en riktig stor en som kunne vises igjen i kirkerommet. Som kunne tas frem igjen hvert år til alles fryd og glede. Men, da kunne den jo ikke være sånn ferdigkjøpt, en slik som finnes alle andre steder. Nei, det måtte være noe som folk virkelig la merke til og som de kunne kalle sin egen julekrybbe.

Det var en gang en filmtaker i Modum som gikk å drømte inne i mellom alle filtøflene og andre ullprodukter hun laget. Tenk om... Tenk om det kunne gå an å lage en julekrybbe – av ull! En skikkelig julekrybbe med Maria, Josef og Jesusbarnet. En som kunne stå i Åmot kirke. Ja, det måtte være der og bare der den skulle stå!

Dette eventyret fra virkeligheten fikk sin lykkelige fortsettelse den dagen filmtakeren tok kontakt med daglig leder i Åmot kirke, nærmere bestemt i september i år. Etter litt høring blant andre medarbeidere og noen økonomiske kalkuleringer ble prosjektet satt i gang. Filmtaker Ingrid Smith fikk med seg Harald Baardseth og begynte å lage julekrybben med stor frihet for hvordan det skulle se ut.

Til gudstjenesten første søndag i advent stod krybben ferdig. En fullsatt kirke fikk beundre julekrybben

med Maria, Josef og Jesusbarnet. En ekte krybbe med høy og seletøy til fra en gård på Holo utgjorde kulissene. Det så så ekte ut at man kunne tro at Den hellige familie hadde vært på våre kanter på jakt etter et herberge. Figurene har naturtro størrelse, dvs. rundt 140 cm som man antar var den riktige kroppshøyden i Midtøsten på Jesu tid. Hele krybben var stemningsfullt lyssatt med farget spotlight og stjernehimmel over.

Menighetsbladet rakk så vidt å få et bilde av de to kunstnerne før bladet skulle gå i trykken.

Ingrid Smith er godkjent norsk filmtaker og driver eget verksted på Geithus. Foruten de nevnte filtøfler lager hun en rekke andre produkter innen ull. Hun er opprinnelig engelsk, men har vært bosatt på Åmot med familie siden 1976.

Harald Baardseth bor på Holo og er altså eier av den gården hvor mye av kulissene er hentet fra. Han har interesse for å ta vare på gamle bygg og i den forbindelse har det vært en del farting omkring for å finne originalt utstyr for det som han setter i stand. Til daglig arbeider han innen barnepsykiatri, dvs. på Haugfoss skole på Åmot.

Kjell Roger

Prosjektleder sorgarbeid 50 % stilling

Stillingens hovedmål:

Utarbeide metoder for å oppnå visjonen om å gi tilbud til mennesker i sorg og krise i Modum. Stillingen er opprettet foreløpig for perioden 01.05.01 til 31.12.03.

Ønsket kompetanse:

- 3 årig høyskoleutdanning + diakonal tilleggsutdanning.

Du bør ha:

- Evne til å arbeide selvstendig og kunne rapportere i forhold til mål.
- Samarbeidsevner bl.a. i forhold til vår styringsgruppe.
- Erfaring innen menighetsarbeid.

Personlig egnethet vektlegges. Medlemskap i Den norske kirke nødvendig. Lønn etter kvalifikasjoner. Nærmere

opplysninger om stillingen ved henvendelse til diakon eller kirkeverge i Modum, tlf. 32 78 32 30.

Tilsetting skjer på vilkår som framgår av lover og reglement og KA's tariffavtaler. Pensjonsordning. Søknad vedlagt attester og referanser sendes: Modum kirkelige fellesråd, Kapellvn. 1, 3340 Åmot. Søknadsfrist: 12.01.01.

 <p>Modum Begravelsesbyrå Boskerud Regnbureau AS</p>	<p>Vikersundgt · 3370 Vikersund Tlf. 32 78 74 20</p>	 <p>3370 Vikersund · Tlf.: 32 78 33 55</p>
<p>ÅMOT <i>Gull OG Sølv</i> A/S 3340 ÅMOT TLF. 32 78 42 41</p>	 <p>Åmotsenteret 3340 Åmot - Telefon 32 78 59 90</p>	 <p>ÅMOT BRILLER & KONTAKTLINSER ÅMOTSENTERET · 3340 ÅMOT · TLF. 32 78 50 82</p>
 <p>Steinbru, pb. 29, 3341 Åmot Tlf. 32 78 46 40 Fax 32 78 58 90</p>	<p>Buskerud trevare Nordbråten, 3340 Åmot Tlf.: 32 78 48 55 Spesialinnredninger</p>	<p>stor Møte WILHELMINES (TIDL. ASTRID LIENG) WILHELMINES AS, 3370 VIKERSUND - TLF. 32 78 70 23</p>
 <p>Vikersund · Tlf. 32 78 71 01</p>	<p>IVAR'S expert ELEKTRO Tlf. 32 78 29 50</p>	 <p>LITT AV HVERT HÅNDBEID OG HOBBY Åmotsenteret - Tlf. 32 78 55 68</p>
<p>VA-RA Regnskapsservice Strandgata, 3340 Åmot · Tlf. 32 78 46 99 · Fax 32 78 57 47</p>	<p>Brødr. Løver ServiceRågen</p>	<p>Mat til alle anledninger! I våre selskapslokaler eller privat. <i>Kongsfoss Pensjonat</i> Tlf. 32 78 43 46</p>
<p>SACHE MØDEL 3340 Åmot · Telf. 32 78 40 11 · Fax 32 78 53 44</p>	<p>Stoff-Idé Sunni Ramberg 3371 Vikersund Tlf. 32 78 85 90</p>	<p>Gjensidige NOR-Modum Tlf. 32 78 31 63</p>
<p>Modum Sparebank Tlf. 32 78 19 00</p>	<p>elite/foto Åmotsenteret Tlf.: 32 78 56 53 Vikersund Tlf.: 32 78 80 55 Åpningstider: Åmot - 9-19 (15) Vikersund - 9-16.30 (14)</p>	<p>Geithus Texacostasjon 3360 Geithus, Tlf. 32 78 03 30 Velkommen til skånsom bilvask uten børster. Hydro Texaco</p>
<p>Moderne 33-rørs solarium - 10 min. kr. 10,- Geithus Fysikalske Institutt Tlf. 32 78 10 15</p>	<p>Modum Bads Nervesanatorium 3370 Vikersund</p>	<p>FEMINA Hønefoss 32 12 14 67 Vikersund 32 78 78 11 DAME OG HERREFRISØR</p>
<p>ÅMOT APOTEK 3340 Åmot Tlf. 32 78 51 00</p>	<p>Hovde prosjektering as Rådgivende ingeniør Postboks 105, 3371 Vikersund Tlf. 32 78 81 33 Fax. 32 78 82 07</p>	<p>Modum Naturmedisinske Senter Tlf. 32 78 47 00</p>
<p>Frydenberg Opptreningscenter Tlf. 32 78 79 11 - 3370 Vikersund</p>	<p>VIKERSUND REGNSKAPSSENTRAL AS AUTORISERT REGNSKAPSFØRERSKAP Postboks 119, 3371 Vikersund N-A-R-F</p>	<p>Vikersund Kurbad A/S Opptreningsinstitusjon Tlf. 32 78 15 00</p>
<p>GRØTERUD BYGGSERVICE A.S 3370 Vikersund Tlf. 32 78 24 00 Mobiltlf. 94 13 82 43</p>	<p>Dybendal Bygg a.s Tømrermester 3360 Geithus - Tlf. 32 78 04 75 Mob. 91 17 67 50 - 94 19 72 95</p>	<p>WOLD & BORGENSEN A/S W&B Bilverksted - Bensinstasjon - Bilutleie Biloppretting - Bilskjøring - Storvask Tlf: 32 78 48 44 3340 Åmot - MODUM Døgnvakt: 94 21 43 15</p>
<p>J. & A. Rosenlund Rørleggerforretning Tlf. 32 78 95 95 · 3340 Åmot</p>	<p>Børre Bjertnæs Renovasjon Snarum, 3370 Vikersund Tlf. 32 78 28 48 - Mobiltlf. 94 19 81 06</p>	<p>Wahls MØBELFORRETNING A/S VIKERSUND - TLF.: 78 72 70</p>
<p>NYGÅRD SPORT Strandgata · 3340 Åmot Tlf. 32 78 41 18 · Fax 32 78 59 09</p>	<p>BERGAN SMIE OG VERKSTED Tlf. 32 78 41 09</p>	<p>MODUM SÅPE ENGROS Grøterudveien, 3370 Vikersund</p>
<p>ÅSHEIM Bakeri Gustadmoen · 3360 Geithus · Tlf. 32 78 42 22</p>	<p>elfag Krøderen Elektro AS 3340 Åmot · 32 78 55 11</p>	<p>GJENSIDIGE MODUM, SIGDAL OG KRØDSHERAD BRANNKASSE forsikring Tlf. 32 78 79 66</p>
<p>INTEROPTIK Optiker Weggersen 3370 Vikersund. Tlf. 32 78 88 99</p>	<p>Lauritzen BOKHANDEL (Tidligere Frøyshov Bok og Papir) 3370 Vikersund Tlf.: 32 78 88 50 Fax: 32 78 88 90</p>	

I det diakonale hjørnet

BØNNEGRUPPEN i Åmot kirke hver fredag kl. 10 -11. Åpent for alle: til å delta, eller å levere bønneønsker/ - emner.

BØNNEKASSEN er for hele Modum. Bønneemnet tas opp i fredagsbønnegruppen, og/eller i gudstjenesten søndag. Dette avgjør den som leverer eller sender bønneemnet.

Adr.: Bønnekassen, v/soknediakonen, Kirkekontoret, 3340 Åmot.

«TRO OG LYS» - 2001. SØNDAGER KL. 17-20 i Åmot kirke

28.1 - lørdag 10.2 tur til Ås - 25.3 - 22.4 - 20.5 - 17.6 tur

26.8 - 23.9 - 21.10 - 25.11 - 9.12

«TRO OG LYS» er en gruppe for utviklingshemmede med familie og venner fra hele Modum. Vi er 15 - 25 personer som samles hver gang kl. 17. Kl. 19 begynner vår gudstjeneste, og da er alle hjertelig velkommen.

ELDRETREFF/ HYGGETREFF:

Fem steder i bygda vår er det ildsjeler som samler til formiddagstreff en gang hver måned. Følg med i avis og nærradio.

Velkommen til

Snarum:	torsdager	kl. 11.30 – 13.30
Vikersund:	tirsdager	kl. 11 - 13
Geithus:	onsdager	kl. 10.30 – 12.30
Vestre Spone:	torsdager	kl. 11.30 – 13.30
Åmot:	mandager	kl. 10.30 – 12.30

SORGGRUPPER:

Denne høsten har vi i gang en selvhjelpsgruppe for foreldre som har mistet barn.

Fra 1.mai håper vi å ha ansatt en diakon til å organisere sorgarbeidet. Se utlysning av stillingen annet sted i Menighetsbladet.

SJELESORG PÅ INTERNETT

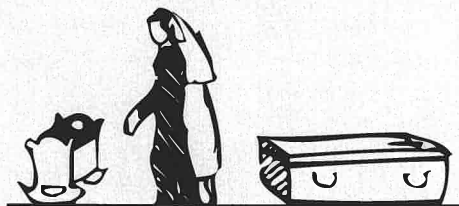
Det er nå mulig å opprette kontakt med diakonene eller andre i Kirkestaben ved å sende e-post. Avsenderen kan være anonym hvis det er ønskelig. Har du tanker og problemer du sliter med, så benytt deg her av muligheten. Adresse: diakon@modumkirke.no

TELESLYNGENE. Fungerer de bra i våre kirker nå? Vi med høreapparat har selv ansvar for å si fra om det ikke fungerer.

VerdensBarneKarneval. Blir i år en del av gudstjenesten i Åmot kirke 1. april. Alle barnegruppene er velkommen.

2 DIAKONER i 50% stilling er nå ansatt i Modum. Det er Inger Tørto og Britt Dahl.

Slekters gang

Døpte

Heggen

- 03/11 Line Nilsen
04/11 Dani Hovland Smedsrud
Tina Helene Lernons
Henriksen
Colin Lernons Hovland
19/11 Jonatan Engen
03/12 Oda Helen Olsen
Kristian Thorsby
Sander Hovde
Marina Skuterud
Petter Ramberg
Marte Marie Rognmo
Nordmarken

Nykirke

- 12/11 Viljar Røysi (Åmot)
19/11 Eskild Solum (Åmot)
Martin Tandberg (Åmot)
Brynjar Gabrielli Johansen (Åmot)
26/11 Marie Brækhus
Kevin Midtskogen Bye
03/12 Sander Haare (Åmot)

Vigde

Heggen

- 11/11 Line Nilsen og Dan Syvertsen

Rettelse av nr. 4/5

- 19/08 Berit Synnøve Døhlen og Lars Secher Knudsen

Nykirke

- 04/11 Anne Christensen
Torgersen og Tor-Ivar Nyhus

Døde

Heggen

- 09/11 Kari Holm
22/11 Else Dyngne

Nykirke

- 10/11 Harald Olsen
14/11 Kåre Wold (Åmot)
15/11 Oddvar Skretteberg (Åmot)
28/11 Victor Norman Eriksen (Åmot)

Gudstjenester

Gudstjenesten begynner kl. 11 når ikke annet tidspunkt er angitt. Ved gudstjenestene på Vikersund menighets-senter, i Olavskirken og i Åmot kirke er det søndagsskole. Se også annonser i lokalavisene.

24/12 – julaften

Luk 2, 1 – 14
Heggen kl. 14.45 – Løvik
Heggen kl. 16.15 – Løvik
Rud kl. 15
Gulsrud kl. 15 – Mamen
Olavskirken kl. 15 – Rolfsnes
Nykirke kl. 16.15 – Isene
Åmot kl. 15 – P. A. Dahl
Snarum kl. 16.15 – Mamen
Vestre Spone kl. 15 – Isene

25/12 – juledag

Joh 1, 1 – 14
Heggen – Mamen
Nykirke – Isene og P. A. Dahl

26/12 – 2. juledag

Vikersund kl. 10

31/12 – nyttårsaften

Luk 13, 6 – 9
Vaaraan – Mamen
Olavskirken kl. – Sønstegaard
Åmot kl. 23.15 – Isene

1/01 – nyttårsdag

Luk 2, 21
Heggen – Mamen
Nykirke – Isene

7/01 – Kristi åpenbaringsdag

Jes 60, 1 – 6
Vikersund kl. 10 – Mamen
Snarum kl. 12

14/01 – 1. søndag etter Kr. åpenb.

Matt 3, 13 – 17
Heggen – Isene
Åmot – P. A. Dahl

21/01 – 2. søndag etter Kr. åpenb.

Joh 2, 1 – 11
Rud kl. 10 – Mamen
Åmot – P. A. Dahl. Misjon
Snarum kl. 12

28/01 – 3. søndag etter Kr. åpenb.

Joh 4, 46 – 54
Heggen – Mamen
Vaaraan kl. 17
Nykirke – Isene
Åmot kl. 17 – B. Dahl.
Tro og lysgudstj.

4/02 – vingårdssøndagen

Matt 20, 1 – 16
Vikersund kl. 10 – Løvik
Åmot – Isene
Snarum kl. 12 – Mamen

11/02 – såmannssøndagen

Matt 20, 1 – 16
Åmot – Isene. Bibeldagen
Vestre Spone kl. 12 –

18/02 – Kristi forklarelsesdag

Matt 17, 1 – 9
Heggen – Mamen. Vigsling av
diakon. Felles gudstjeneste

25/02 – søndag før faste (faste-lavnssøndag)

Luk 18, 31 – 43
Heggen – Mamen
Rud kl. 17 – Isene
Nykirke – Isene
Åmot kl. 17 – B. Dahl.
Tro og Lysgudstjeneste

28/02 – askeonsdag

Matt 6, 16 – 18
Vikersund kl. 19 – Mamen

4/03 – 1. søndag i faste

Matt 4, 1 – 11
Vikersund kl. 10 – Mamen.
Døveprosjektet

Åmot – P. A. Dahl
Snarum kl. 12 –

11/03 – 2. søndag i faste

Matt 15, 21 – 28
Heggen – Løvik
Vaaraan kl. 17 –
Åmot – Isene

18/03 – 3. søndag i faste

Luk 11, 14 – 28
Rud kl. 10 –
Åmot – P. A. Dahl
Snarum kl. 12 – Mamen

25/03 – Maria budskapsdag

Luk 1, 26 – 38
Heggen – Mamen
Nykirke – Isene
Vestre Spone kl. 17 – Løvik

1/04 – 5. søndag i faste

1. Mos 22, 1 – 13
Vikersund kl. 10 – Mamen
Åmot – P. A. Dahl. Isene.
Fasteaksjon
Snarum kl. 12 –

Returadresse:
Modum menighetsblad
Kapellveien
3340 Åmot

